

รหัสวิชา CLS3101

การวิจัยธุรกิจ (Business Research)

บทที่ 6 : การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sampling)

อาจารย์ผู้สอน: ผศ.ดร.พุทธิวัฒน์ ไวยวุฒินาภูมิ และ ดร.วีรเชษฐ์ มั่งแ้วน

วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาพรวมของบทที่ 6 (Overview)

- ความหมายของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ทำไมต้องสุ่มตัวอย่าง? (Census vs Sampling)
- กรอบการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Frame)
- วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Probability vs Non-Probability)
- การคำนวณขนาดตัวอย่าง (Sample Size)

ผลลัพธ์การเรียนรู้ประจำบทเรียน (LLO)

เมื่อจบบทเรียนนี้ นักศึกษาสามารถ :

- ✔ แยกแยะความแตกต่างระหว่างประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้ (CLO1)
- ✔ เลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับงานวิจัยได้ (CLO3)
- ✔ คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นได้ (CLO3)

การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

ข้อ 1 : "การทำสำมะโนประชากร" (Census) แตกต่างจาก "การสุ่มตัวอย่าง" (Sampling) อย่างไร ?

ก. Census เก็บข้อมูลจากทุกคนในประชากร แต่ Sampling เก็บแค่บางส่วน

ข. Census ใช้เวลาน้อยกว่า Sampling

ค. Census มีความคลาดเคลื่อนมากกว่า Sampling

ง. Census ใช้กับงานวิจัยเชิงคุณภาพเท่านั้น

ประชากร vs กลุ่มตัวอย่าง

สมาชิก "ทั้งหมด" ที่อยู่ในขอบเขตการศึกษา
(เช่น นักศึกษา CLS.SSRU ทุกคน)

สมาชิก "บางส่วน" ที่ถูกเลือกมาเพื่อเป็นตัวแทน
(เช่น นักศึกษาปี 3 จำนวน 100 คน)

ประเภทของประชากร

ต้องระบุให้ชัดเจนในบทที่ 1 และ 3

1. ประชากรเป้าหมาย (Target Population)

กลุ่มคนทั้งหมดที่เรา "อยาก"
จะศึกษาและอ้างอิงผลไปถึง
เช่น ผู้ใช้ iPhone ทั่วประเทศไทย

2. ประชากรที่เข้าถึงได้ (Accessible Population)

กลุ่มที่เรา "สามารถ" เก็บข้อมูลได้จริง
เช่น ผู้ใช้ iPhone ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

กรอบการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Frame)

คือ "บัญชีรายชื่อ" ของประชากรทั้งหมด ที่เราจะใช้ในการสุ่ม

- ถ้ามีรายชื่อครบ (เช่น ทะเบียนนักศึกษา, รายชื่อพนักงาน) -> ดีมาก ใช้วิธีจับสลากได้
- ถ้าไม่มีรายชื่อ (เช่น ลูกค้าที่เดินในห้าง, คนทั่วไป) -> ต้องใช้วิธีอื่น (เช่น เดินแจกแบบสอบถาม)

ปัญหาที่พบบ่อย : กรอบไม่สมบูรณ์ (รายชื่อเก่า, ขาดหาย)
ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน (Frame Error)

ทำไมต้องสุ่มตัวอย่าง ? (ไม่เก็บทั้งหมดไปเลยละ ?)

ประหยัดงบประมาณ

เก็บ 400 คน ถูกกว่าเก็บ 60 ล้านคนแน่นอน

ประหยัดเวลา

ได้ข้อมูลรวดเร็ว ทันต่อการตัดสินใจธุรกิจ

ความแม่นยำ

บางครั้งการควบคุมคุณภาพข้อมูลจำนวนน้อย
ทำได้ดีกว่าข้อมูลมหาศาล

การทำายล้าง

การทดสอบสินค้า (เช่น ชิมอาหาร, ทดสอบหลอดไฟ)
ถ้าทำทั้งหมด ของจะหมด !

กิจกรรมที่ 1 : Define Your Pop (ระบุประชากร)

กิจกรรมกลุ่ม

โจทย์ : หากท่านต้องการทำวิจัยเรื่อง "ความพึงพอใจต่อบริการขนส่ง Kerry Express"

จงระบุ :

1. ประชากร (Population): คือใคร ?
2. กรอบตัวอย่าง (Sampling Frame): หาได้จากไหน ? มีหรือไม่ ?
3. หน่วยตัวอย่าง (Sampling Unit): ใครคือคนตอบ ? (คนส่ง/คนรับ ?)

เวลา : 30 นาที

วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Methods)

แบ่งเป็น 2 สายใหญ่ๆ ตามหลักความน่าจะเป็น

1. ใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling)

ทุกหน่วยมีโอกาสถูกเลือกเท่ากัน

(ใช้สถิติอ้างอิงได้ดี)

2. ไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling)

เลือกตามความสะดวก/เจาะจง

(นิยมในวิจัยธุรกิจที่เร่งด่วน)

1. การสุ่มแบบใช้ความน่าจะเป็น (Probability)

เงื่อนไข : ต้องมี "กรอบตัวอย่าง (รายชื่อ)" ที่สมบูรณ์

- **Simple Random Sampling (สุ่มอย่างง่าย):** จับสลาก, ใช้คอมพิวเตอร์สุ่ม (เหมือนหวย) - ดีที่สุดแต่ทำยากถ้าคนเยอะ
- **Systematic Sampling (สุ่มแบบมีระบบ):** เลือกทุกๆ คนที่ n (เช่น ทุกคนที่ 10 ในรายชื่อ)
- **Stratified Sampling (แบ่งชั้นภูมิ):** แบ่งกลุ่มก่อน (เช่น ชาย/หญิง) แล้วสุ่มในแต่ละกลุ่มให้ครบ - เหมาะเมื่อแต่ละกลุ่มมีความเห็นต่างกัน
- **Cluster Sampling (แบ่งกลุ่ม):** สุ่มพื้นที่ (เช่น สุ่มจังหวัด) แล้วเก็บข้อมูลทั้งจังหวัด - ประหยัดงบประมาณ

ภาพจำลอง : Stratified vs Cluster

Stratified (แบ่งชั้น)

แยกพวกเดียวกันไว้ด้วยกัน (Homogeneous)

กลุ่ม A (ชายล้วน) -> สุ่มมา 2 คน

กลุ่ม B (หญิงล้วน) -> สุ่มมา 2 คน

ได้ตัวแทนครบทุกเพศ

Cluster (แบ่งกลุ่ม)

คละกันในกลุ่ม (Heterogeneous)

เขต 1 (มีทั้งชาย/หญิง) -> สุ่มเลือกเขตนี้

เขต 2 (มีทั้งชาย/หญิง) -> ไม่เลือก

เก็บข้อมูลทุกคนในเขต 1

2. การสุ่มแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Prob)

เงื่อนไข : ไม่มีรายชื่อครบถ้วน หรือต้องการความสะดวก

Convenience (บังเอิญ/สะดวก) : เจอใครก็เก็บคนนั้น (เช่น ยืนหน้าห้าง) - *ง่ายสุดแต่น่าเชื่อถือน้อยสุด*

Purposive/Judgmental (เจาะจง) : เลือกคนที่มีคุณสมบัติตามต้องการ (เช่น ต้องเป็นผู้จัดการฝ่ายผลิตเท่านั้น)

Quota (โควตา) : กำหนดจำนวนตามสัดส่วน (เช่น ชาย 50 หญิง 50) แล้วไปหามาให้ครบ (คล้าย Stratified แต่ไม่สุ่ม)

Snowball (ลูกโซ่) : ให้คนแรกแนะนำเพื่อนต่อไป (เหมาะกับกลุ่มหายาก เช่น กลุ่มผู้ติดยา)

กิจกรรมที่ 2 : Choose the Method (เลือกวิธีสุ่ม)

กิจกรรมกลุ่ม

โจทย์ : สถานการณ์ต่อไปนี้ ควรใช้วิธีสุ่มแบบใด ?

1. ต้องการสำรวจความคิดเห็นพนักงาน SSRU ทั้งหมด (มีรายชื่อครบ) เพื่อเป็นตัวแทนแต่ละคณะ
2. ต้องการสัมภาษณ์ "ผู้เชี่ยวชาญด้าน AI" เพื่อเขียนบทความ
3. ต้องการสำรวจความพึงพอใจลูกค้าที่มาเดินตลาดนัดจตุจักร (คนเยอะมาก ไม่มีรายชื่อ)

เฉลย : 1. Stratified / 2. Purposive / 3. Convenience (Accidental)

การกำหนดขนาดตัวอย่าง (Sample Size)

ต้องเก็บกี่คนถึงจะพอ? ($n = ?$)

ปัจจัยที่กำหนดขนาด n :

- ขนาดประชากร (N): ยิ่งเยอะ ยิ่งต้องใช้ n เยอะ (แต่ถึงจุดหนึ่งจะคงที่)
- ความแม่นยำ (Precision): ยอมรับความคลาดเคลื่อนได้แค่ไหน? (ปกติ $\pm 5\%$)
- งบประมาณ/เวลา: มีเงินจ้างเก็บข้อมูลกี่ชุด ?

Trade-off ระหว่าง
ความแม่นยำ vs งบประมาณ

สูตรยอดฮิต : Taro Yamane

ใช้เมื่อ ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (N) และต้องการความเชื่อมั่น 95%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

- n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
- N = จำนวนประชากรทั้งหมด
- e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ปกติใช้ 0.05 หรือ 5%)

ตัวอย่างการคำนวณ

โจทย์ : มีพนักงานในโรงงานทั้งหมด 2,000 คน (N) ต้องการความเชื่อมั่น 95% ($e = 0.05$)

ต้องแจกแบบสอบถามกี่คน ?

$$n = \{2000\} \{1 + 2000(0.05)^2\}$$

$$n = \{2000\} \{1 + 2000(0.0025)\}$$

$$n = \{2000\} \{1 + 5\} = \{2000\} \{6\} \times 333.33$$

สรุป : ต้องเก็บข้อมูลอย่างน้อย 334 คน

กรณีไม่ทราบจำนวนประชากร (Cochran)

ใช้เมื่อประชากรมีจำนวนมากมหาศาล หรือไม่ทราบจำนวนแน่นอน (Infinite Population)

สูตรของ Cochran (W.G. Cochran) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$

$$n = \frac{Z^2 p(1 - p)}{e^2}$$

(ตัวเลขพิเศษ ! ถ้าไม่รู้จำนวนประชากร เก็บ 385-400 ชุด ถือว่ายอมรับได้ในทางสถิติ)

เกณฑ์คร่าวๆ (Rule of Thumb)

หากไม่ยากใช้สูตรคำนวณ สามารถใช้เกณฑ์ตามการวิเคราะห์สถิติได้ :

- การหาค่าร้อยละ/ความถี่ทั่วไป : 30-50 คนขึ้นไป (Pilot Study)
- การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation): อย่างน้อย 30 คน
- การเปรียบเทียบกลุ่ม (Compare Means): อย่างน้อย 15 คน/กลุ่ม
- Multivariate Analysis (เช่น Factor Analysis): 5-10 เท่าของจำนวนตัวแปร (เช่น มี 20 ข้อคำถาม x 10 = 200 คน)

ความคลาดเคลื่อน (Errors)

Sampling Error

เกิดจากการที่กลุ่มตัวอย่าง "ไม่เป็นตัวแทน"
ของประชากร

แก้ไขโดย : เพิ่มขนาดตัวอย่าง (n),
ใช้วิธีสุ่มแบบ Probability

Non-Sampling Error

เกิดจากคน/เครื่องมือ
(เช่น กรอกผิด, ถامนำ, ผู้ตอบโกหก)

แก้ไขโดย : ฝึกอบรมคนเก็บข้อมูล,
ตรวจสอบเครื่องมือ (IOC)

สรุปขั้นตอนการเขียนบทที่ 3 (ส่วนประชากร)

ในเล่มวิจัย ท่านต้องระบุสิ่งเหล่านี้ให้ชัดเจน :

1. ประชากรคือใคร ? (ระบุขอบเขต พื้นที่ เวลา)
2. ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่าไร ? (แสดงวิธีคำนวณ หรือที่มาของจำนวน)
3. ใช้วิธีการสุ่มแบบใด ? (Probability หรือ Non-prob)
4. กระบวนการเก็บข้อมูลเป็นอย่างไร ? (Online/Offline)

| สรุปบทที่ 6

- เลือกกลุ่มตัวอย่างให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ (ต้องการตัวแทนจริง หรือแค่ความคิดเห็นเบื้องต้น)
- ถ้ามีกรอบรายชื่อ -> ใช้ Probability (น่าเชื่อถือกว่า)
- ถ้าไม่มีรายชื่อ -> ใช้ Non-Probability (สะดวกกว่า)
- ขนาดตัวอย่างยิ่งเยอะยิ่งดี แต่ต้องดูงบประมาณ (400 คน คือเลขมาตรฐานวิจัยตลาด)

การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

ข้อ 2 : หากท่านต้องการวิจัย "พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาวัดพระแก้ว" ซึ่งท่านไม่มีรายชื่อนักท่องเที่ยวทั้งหมด ท่านควรใช้วิธีสุ่มแบบใดจึงจะเหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุด?

ก. Simple Random Sampling (จับสลาก)

ข. Accidental Sampling (บังเอิญ/สะดวก)

ค. Census (เก็บทุกคน)

ง. Systematic Sampling (สุ่มแบบมีระบบจากรายชื่อ)

(เฉลย : ข. เพราะไม่มี Sampling Frame)

การมอบหมายงาน (Assignment)

งานกลุ่ม : กำหนดแผนการสุ่มตัวอย่าง

จากโครงร่างวิจัยเดิม ให้ระบุ :

1. ประชากร : คือใคร ? มีจำนวนเท่าไร ? (ถ้าไม่รู้ให้ประมาณการ)
2. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง : จะเก็บกี่คน ? (ใช้สูตรไหน/เกณฑ์ไหน)
3. วิธีการสุ่ม : จะใช้วิธีใดเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวอย่าง (เช่น โควตา, เจาะจง)

ส่ง : เพิ่มหัวข้อนี้ลงในไฟล์โครงร่างเดิม ส่งใน Google Classroom

เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics)

เกณฑ์	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ปรับปรุง)
การระบุประชากร	ชัดเจน ขอบเขตถูกต้อง	กว้างไป/แคบไป	ระบุไม่ได้
วิธีการสุ่ม	เลือกวิธีเหมาะสมกับสถานการณ์	เลือกวิธีขัดแย้งกับความเป็นจริง	ไม่ระบุวิธี

Q & A

ถาม-ตอบ ข้อสงสัยเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง